

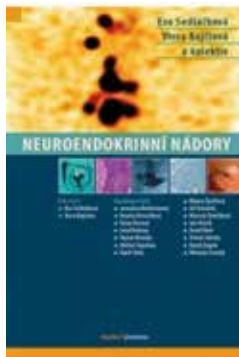
Eva Sedláčková, Viera Bajčiová a kol. Neuroendokrinní nádory

Maxdorf: Praha 2016. 375 s. ISBN 978-80-7345-469-5

Monografie „Neuroendokrinní nádory“ kolektivu autorů vedeného prim. E. Sedláčkovou vyplňuje mezeru v naší literatuře na toto téma. Neuroendokrinní nádory patří mezi vzácná onemocnění, mohou však sloužit jako příklad toho, jak jsou poznatky získané v základních oborech převáděny do praxe, a naopak praktické zkušenosti mění základní obory. V posledních 10 letech se v této oblasti také hodně událo a dále se vyvíjí a především se toto poznání promítá do zlepšené prognózy nemocných. Monografie postupně diskutuje teoretické základy této problematiky a jednotlivé léčebné metody.

Nejprve je stručně pojednáno o historickém vývoji studia této problematiky. Následující statě věnované etiologii a patologii tohoto onemocnění uvádějí čtenáře do této poměrně komplexní problematiky. Jsou rovněž popsány možnosti diagnostiky těchto vzácných nádorových onemocnění.

Následuje kapitola pojednávající o možnostech multidisciplinární léčby. Je samozřejmě pojednáno o chirurgické léčbě a lokoregionálních léčebných metodách. Statě týkající se radioterapie je rovněž významná, uvědomíme-li si, že do skupiny neuroendokrinních nádorů patří i malobuněčné karcinomy: v posledních letech jsme v oblasti radioterapie svědky rychlého vývoje a radioterapie mění prognózu nemocných. I když je tato monografie zaměřena poněkud jiným směrem než na oblasti nádorů plic, nicméně v léčbě malobuněčných karcinomů jiných oblastí vycházíme ze zkušeností v léčbě malobuněčného karcinomu plic. Rovněž ve speciální části je tématu radioterapie malobuněčného karcinomu věnována náležitá pozornost ve světle nově publikovaných studií. Velká pozornost je věnována farmakoterapii neuroendokrinních nádorů, u nichž se setkáváme s některými specifickými léčebnými postupy. Postupně je pojednáno o cytotoxické chemoterapii, hormonální léčbě, kterou zde představují somatostatiny a jeho analoga, a rychle se rozvíjející cílené léčbě, včetně imunoterapie. Je pojednáno také o terapeutickém využití radionuklidů. Chemoterapie špatně diferencovaných neuroendokrinních karcinomů

nomů se také řídí poznatky získanými v chemoterapii malobuněčného karcinomu plic. Jsou zde podrobně diskutovány používané režimy a základní studie, které tyto režimy etablovaly. Samostatná statě je také věnována imunoterapii, která se jeví jako velmi slibná u celého spektra nádorových onemocnění.

Následuje speciální část věnovaná jednotlivým primárním lokalizacím neuroendokrinních nádorů. Postupně jsou probrány neuroendokrinní nádory plic a thymu, ezofagogastrické oblasti, pankreatu, tenkého střeva a tlustého střeva. Dále je pojednáno o neuroendokrinních nádorech vzácných

lokalizací a neznámé primární lokalizace. V samostatné kapitole jsou shrnuty poznatky o dalších onemocněních patřících do této skupiny, smíšeném adenoneuroendokrinním karcinomu, feochromocytomu a paragangliomu a Merkelově karcinomu. Kapitola je také věnována medulárnímu karcinomu štítné žlázy, který je tak trochu vzorem použití cílené léčby u jiných diagnóz. Cílená léčba tohoto onemocnění je i u nás dostupná na onkologických pracovištích ve 4 komplexních onkologických centrech (FN Motol Praha, MOÚ Brno, FN Olomouc a FN Hradec Králové). Je rovněž pojednáno o problematice těchto nádorových onemocnění v dětském věku.

V předkládané monografii získává specialista – klinický onkolog, radiační onkolog nebo chirurgický onkolog, stejně jako odborní lékaři dalších specializací podílející se na péči o nemocné s těmito nádory monografický přehled této problematiky. Oblast neuroendokrinních nádorů slouží jako příklad úspěšného použití cílené léčby i koncentrace těchto vzácných onemocnění do specializovaných pracovišť klinické onkologie v rámci komplexních onkologických center.

prof. MUDr. Bohuslav Melichar, Ph.D.

✉ bohuslav.melichar@fnol.cz

Onkologická klinika LF UP a FN Olomouc

www.fnol.cz

Doručeno do redakce 2. 3. 2016